

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/38/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116214933
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Horváthová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2116214933.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v spore žalobcov: 1. A. B. C., nar. XX.X.XXXX, adresa D. XXX, 2. D. E. C., nar. X.X.XXXX, adresa D. XXX, obaja žalobcovia zastúpení: Mgr. Peter Kubala, advokát, Pod Párovcami 55, Piešťany, proti žalovanej: F. G., nar. XX.X.XXXX, adresa D. XXX, zastúpená: Advokátska kancelária Patajová Pataj s.r.o., IČO: 36 867 519, J. Chalupku 8, Banská Bystrica, o vypratanie nehnuteľností a o návrhu žalovanej na prerušenie konania, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 11C/198/2016-201 zo dňa 25.01.2024, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd odvolanie žalovanej **o d m i e t a**.
- II. Žalobcom 1 a 2 nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd výrokom I. návrh žalovanej na prerušenie konania zamietol, výrokom II. uložil žalovanej povinnosť vypratať nehnuteľnosti evidované Okresným úradom Trnava - katastrálnym odborom na liste vlastníctva č. XXX pre okres: Trnava, obec: D., katastrálne územie: D., ako stavba - dom súp.č. XXX na parcele č. 1373/15, stavba - rodinný dom súp.č. XXX na parcele č. 1373/89, pozemok parcela registra „C“ č. 1373/15 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 434 m², pozemok parcela registra „C“ č. 1373/16 záhrada o výmere 1225 m² a pozemok parcela registra „C“ č. 1373/89 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 215 m², a to do 30 dní odo dňa právoplatnosti a výrokom III. o trovách konania rozhodol tak, že žalobcovia 1 a 2 rade majú voči žalovanej nárok spoločne a nerozdielne na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Rozhodnutie súd odôvodnil právne na základe aplikácie ust. § 123, § 124, § 126 ods. 1, § 136 ods. 1 a 2, § 137 ods. 1, § 139 ods. 1 a 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 151 ods. 1, § 162 ods. 1 písm. a), § 164, § 217 ods. 1, čl. 17, § 232 ods. 2 a 3, § 251, § 255 ods. 1, § 257, § § 262 ods. 1 a 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a § 70 ods. 1 a 2, § 7 písm. c) zák. č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam.

3. Súd prvej inštancie skonštatoval, že žalobcovia sa žalobou domáhali vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť vypratať nehnuteľnosti v k.ú. D. evidované Okresným úradom Trnava – katastrálnym odborom na liste vlastníctva č. XXX, ktoré sú uvedené vo výroku II. napadnutého rozsudku, ako aj náhrady trov konania. Na návrh žalobcov súd prvej inštancie uznesením č.k. 11C/198/2016-39 zo dňa 15.08.2016 konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného pred Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 19C/533/2015 (o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby), v ktorom sa riešila otázka, ktorá mohla mať význam pre rozhodnutie súdu v konaní sp. zn. 11C/198/2016. Následkom vyslovenia neplatnosti dražby rozhodnutím súdu by bol totiž zánik účinkov príklepu ku dňu udelenia príklepu, a teda určením neplatnosti dražby by sa obnovilo vlastnícke právo pôvodného vlastníka predmetu dražby, t.j. žalovanej. Výsledok konania sp. zn. 19C/533/2015, v prípade vyhovenia žalobe, teda mohol mať vplyv

na otázku vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, a tým na otázku aktívnej legitímácie v konaní sp. zn. 11C/198/2016. Uvedené konanie sp. zn. 19C/533/2015 bolo právoplatne skončené dňa 31.05.2023, a to zamietnutím žaloby rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 19C/533/2015-429 zo dňa 16.06.2021, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 10Co/28/2022-519 zo dňa 29.03.2023, a preto súd pokračoval v konaní sp. zn. 11C/198/2016. Podaním zo dňa 09.08.2023 (na čl. 130) navrhla žalovaná, aby súd s poukazom na ustanovenie § 162 ods. 1 písm. a) v spojení s ustanovením § 234 ods. 1 vydal uznesenie, ktorým by konanie prerušil do právoplatného skončenia konania o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Trnave sp.zn. 10Co/28/2022-519 zo dňa 29.03.2023. Súd prvej inštancie mal za to, že nie je daný dôvod na prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) CSP, ako to navrhovala žalovaná. Otázkou vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam je súd v konaní o vypratanie oprávnený riešiť ako otázku predbežnú, a preto nie je možné konštatovať, že by rozhodnutie v konaní o vypratanie záviselo od otázky, ktorú nie je súd v tomto konaní oprávnený riešiť (§ 162 ods. 1 písm. a) CSP). Z uvedeného dôvodu súd návrh žalovanej na prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) CSP vo výroku I. tohto rozhodnutia zamietol. Ak predtým bolo toto konanie prerušené, bolo tomu tak z dôvodu uvedeného v § 164 CSP. Citované ustanovenie upravuje dôvod tzv. fakultatívneho prerušenia konania, z čoho vyplýva, že súd potrebu prerušenia konania zväží, pričom nie je povinný konanie prerušiť tak ako pri dôvodoch tzv. obligatórneho prerušenia konania podľa § 162 ods. 1 CSP. Pri rozhodovaní sa, či konanie podľa § 164 CSP preruší alebo nie, musí súd prihliadať aj na zásadu hospodárnosti konania a na právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Preto by nemal prerušiť konanie podľa citovaného ustanovenia, ak nepredpokladá, že vyriešenie otázky v inom konaní bude mať pre dané konanie zásadný význam. V súčasnosti nebol daný dôvod na prerušenie konania ani podľa § 164 CSP, pretože konanie o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, vedené pred Okresným súdom Trnava pod sp.zn. 19C/533/2015, už bolo právoplatne skončené. Súd je povinný v súlade s § 217 ods. 1 CSP pri vyhlásení rozsudku vychádzať zo stavu v čase vyhlásenia rozsudku. V čase vyhlásenia tohto rozsudku nebolo vlastnícke právo žalobcov evidované v katastri nehnuteľností ničím spochybnené. Výsledkom dovolacieho konania na Najvyššom súde SR by nebolo vyriešenie otázky vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, a teda vyriešenie otázky, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, pretože výsledkom dovolacieho konania by mohlo byť nanajvýš zrušenie rozhodnutia odvolacieho súdu, prípadne aj rozhodnutia súdu prvej inštancie. Nebol tak naplnený predpoklad ani ustanovenia § 164 CSP. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že nie je dôvodné prerušiť konanie v zmysle návrhu žalovanej, ani v zmysle žiadneho iného ustanovenia CSP, a preto návrh žalovanej na prerušenie konania vo výroku I. tohto rozhodnutia zamietol. Súd prvej inštancie dodal, že prerušenie konania by bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti konania, ako aj v rozpore s právom sporových strán na rýchlu a účinnú súdnu ochranu. Prerúšením konania v zmysle návrhu žalovanej by naopak došlo k nedôvodným prieťahom v tomto konaní. Súd pritom odkazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 26Co/104/2022 zo dňa 30.10.2023, v ktorom tunajší odvolací súd uviedol, že „odvolanie proti výroku III. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým tento návrh na prerušenie konania do rozhodnutia dovolacieho súdu o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave, č. k. 23Co/36/2016-169 zamietol, podľa odvolacieho súdu nebolo dôvodné, pretože správne súd prvej inštancie uviedol, že o vlastníckom práve k spoluvlastníckemu podielu je právoplatne rozhodnuté, pričom odvolací súd dodáva, že návrh na prerušenie konania nemôže byť procesným prostriedkom ako odďaľovať záväznosť právoplatných a vykonateľných rozhodnutí nadriadeného súdu. Súd prvej inštancie preto nemal dôvod na prerušenie konania v zmysle ustanovenia § 164 CSP. Odvolací súd v danom prípade prioritizuje právo sporových strán na také súdne konanie, ktoré prebehne čo najrýchlejšie, hospodárne a bez zbytočných prieťahov (čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, čl. 17 CSP).“

4. Pokiaľ išlo o žalobu vo veci samej, súd prvej inštancie žalobu o vypratanie nehnuteľností považoval za dôvodnú. Vlastnícke právo žalobcov ako bezpodielových spoluvlastníkov nehnuteľností vyplýva z Výpisu z listu vlastníctva č. XXX pre k.ú. D., pričom ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku ide o hodnoverný a záväzný údaj, pretože opak v právoplatne skončenom konaní sp.zn. 19C/533/2015 preukázaný nebol (§ 70 ZoKN). Žalovaná zároveň nepreukázala žiadne oprávnenie, na základe ktorého po zmene vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam tieto užívala a naďalej užíva. Žalovaná tak užíva predmetné nehnuteľnosti bez právneho dôvodu. V súvislosti s neprerúšením konania súd prvej inštancie ešte dodal, že právne zastúpení žalobcovia si musia byť vedomí toho, že v prípade, ak by v dôsledku dovolacieho konania došlo k inému výsledku konania o neplatnosť dobrovoľnej dražby, a to v prospech žalovanej, môžu žalovanej voči žalobcom vzniknúť rôzne nároky. Uvedené však nie je a nemôže byť prekážkou vyhovenia žalobe podľa stavu ku dňu vyhlásenia rozsudku. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalobcovia

boli v celom rozsahu úspešní, čo v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcov v 1. a 2. rade voči žalovanej spoločne a nerozdielne na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100%, o čom súd rozhodol vo výroku III. rozsudku. Neboli pritom tvrdené a súd ani sám nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 257 CSP), pre ktoré by žalobcom nárok na náhradu trov konania voči žalovanej nemal priznať.

5. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalovaná z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP, ktorým sa domáhala, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Odvolanie odôvodnila s poukazom na závery súdu prvej inštancie, ktorými odôvodnil zamietnutie návrhu na prerušenie konania, pričom uviedla, že súd pri rozhodovaní o návrhu na prerušenie konania nevzal do úvahy skutočností uvádzaných žalovanou a nesprávnym spôsobom vykladal ním aplikované právne normy. Poukázala na čl. 2 ods. 1 a 2 CSP a na rozhodnutia NS SR explicitne riešiace vzťah vzdialenosti miesta dražby a draženej nehnuteľnosti. Ak súd prvej inštancie vedomý si existujúceho záväzného právneho názoru NS SR konštatoval, že neexistuje dôvod na prerušenie konania postupom podľa § 164 CSP, podľa názoru odvolateľky nepostupoval v súlade so základnými princípmi civilného procesu vyjadrenými v čl. 2 ods. 1 a 2 CSP. Neprerušenie konania by predstavovalo zásadne negatívnejší zásah do práv oboch sporových strán, ako prípadné prerušenie konania. Zrušenie rozhodnutí o určenie neplatnosti dražby dovolacím súdom by opätovne nastolilo právny stav platný v čase vydania uznesenia č.k. 11C/198/2016-39 zo dňa 15.08.2016, ktorým bolo rozhodnuté o prerušení konania o vypratanie nehnuteľnosti do právoplatného skončenia konania sp. zn.: 19C/533/2015. Prvostupňový súd tak nesprávnym spôsobom vyhodnotil existujúci konflikt právnych noriem obsiahnutých v § 164 CSP a § 217 ods. 1 CSP, nakoľko platný právny stav je preukázateľne spochybnený. Navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala oprávnená osoba – strana sporu (§ 359 CSP), skúmal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 a contrario CSP) najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť odvolaním (§ 355 a nasl. CSP) a dospel k záveru, že odvolanie voči výroku I. rozsudku nie je prípustné a ďalej zisťoval, či odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), pričom dospel k záveru, že odvolanie voči výroku II. je potrebné podľa § 386 písm. d) CSP odmietnuť, nakoľko nemá zákonom stanovené náležitosti.

8. Podľa § 357 písm. n) CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164.

9. Podľa § 386 písm. c) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

10. Z obsahu odvolania je zjavné, že odvolateľka napáda odvolaním len výrok I. rozsudku (hoci uviedla, že napáda rozsudok v celom rozsahu), ktorým súd zamietol návrh žalovanej na prerušenie konania podľa § 164 CSP, pričom táto žiadala, aby súd konanie prerušil do právoplatného skončenia konania o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Trnave sp.zn. 10Co/28/2022-519 zo dňa 29.03.2023. Napadnutý výrok I. rozsudku súdu má povahu uznesenia.

11. Ustanovením § 357 CSP bola zmenená koncepcia prípustnosti odvolania proti uzneseniu oproti predchádzajúcej právnej úprave. Proti tejto forme súdneho rozhodnutia totiž vo svojej podstate odvolanie prípustné nie je. Prípúšťa sa len v tých prípadoch, ktoré sú v zákone taxatívne vypočítané. Jedným z dôvodov pre prerušenie konania, ktorý zakladá prípustnosť odvolania, je, že prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu alebo ak súd dal na také konanie podnet. Proti uzneseniu o prerušení konania sa prípúšťa odvolanie bez ohľadu na to, či bolo uznesenie vydané na návrh alebo bez návrhu. Ak bol však podaný návrh na prerušenie konania a súd mu nevyhovet, nie je proti zamietavému uzneseniu prípustné odvolanie podľa § 357 písm. n) CSP. (komentár k § 357 písm. n) CSP, Števec a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha. C.H. Beck, 2016, str. 1204)

12. Aj Najvyšší súd SR vo svojich rozhodnutiach opakovane skonštatoval, že podľa § 357 písm. n) CSP je odvolanie prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o prerušení konanie podľa § 162 ods. 1

písm. a) CSP a § 164 CSP. Z uvedeného vyplýva, že odvolanie je prípustné len proti uzneseniu, ktorým súd prvej inštancie rozhodol tak, že konanie prerušil. V súlade s § 355 ods. 2 CSP potom odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie návrh sporovej strany na prerušenie konania zamietol. S uvedeným výkladom § 357 písm. n) CSP sa NS SR stotožnil už vo viacerých svojich rozhodnutiach (uznesenie NS SR sp. zn. 1Obo/15/2018, uznesenie NS SR sp. zn. 1Obdo/38/2021, uznesenie NS SR sp. zn. 4Obdo/104/2020 a uznesenie NS SR sp. zn.: 4Obdo/43/2022).

13. Vzhľadom na to, že v danom prípade odvolanie smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, nemohol odvolací súd rozhodnutie napadnuté odvolaním preskúmať a meritórne o odvolaní rozhodnúť, ale musel odvolanie voči výroku I. rozsudku v súlade s § 386 písm. c) CSP odmietnuť.

14. Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

15. Podľa § 373 ods. 1 CSP ak odvolanie obsahuje odstrániteľné vady, súd prvej inštancie vyzve odvolateľa, aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania. Súd nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov.

16. Podľa § 386 písm. d) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

17. Ako odvolací súd uviedol vyššie, preskúmal obsah podaného odvolania a zistil, že odvolacia argumentácia smeruje výlučne k nesprávnym záverom súdu prvej inštancie o tom, že dôvody na prerušenie konania nie sú dané, teda voči výroku I. napadnutého rozsudku. Keďže odvolateľka neuviedla, v akom smere napáda aj výrok II. rozsudku (ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť vypratať sporné nehnuteľnosti), pričom neuviedla žiaden odvolací argument smerujúci s spochybnením správnosti záverov súdu o dôvodnosti nároku žalobcov na vypratanie sporných nehnuteľností, odvolací súd, vychádzajúc z obsahu odvolania uzatvára, že odvolateľka neuviedla žiadne riadne vymedzené odvolacie dôvody a ani ich nemožno z obsahu odvolania vyvodiť. Odvolacie dôvody predstavujú špecifikáciu toho, v čom odvolateľka považuje napadnuté rozhodnutie za nesprávne. Na to, aby odvolací súd mohol napadnuté rozhodnutie preskúmať, musí poznať vytýkané vady konania alebo rozhodnutia. V danom prípade však žalovaná neuviedla žiaden konkrétny nesprávny postup súdu prvej inštancie, ani v čom spočívalo nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie. Odvolací súd v kontradiktórnom procese nemôže nijakým spôsobom sám namiesto odvolateľky dotvárať odvolanie a domýšľať si, v čom odvolateľka mohla vidieť vady napadnutého rozhodnutia alebo konania.

18. V podanom odvolaní voči výroku II. rozsudku teda odvolateľka neuviedla žiadny konkrétny odvolací dôvod, čo sa považuje za neodstrániteľnú vadu podaného odvolania, keď zákonodarca výslovne súdu zakazuje vyzvať na doplnenie odvolacích dôvodov. Odvolací súd pritom poukazuje aj na skutočnosť, že odvolací súd je viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP). Pokiaľ teda odvolanie tieto náležitosti neobsahuje, nie je možné pokračovať v odvolacom konaní. Odvolací súd preto s použitím citovaného ustanovenia § 386 písm. d) CSP skonštatoval, že bolo potrebné aj odvolanie žalovanej voči výroku II. rozsudku odmietnuť.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, keď odmietnutie odvolania je po procesnej stránke považované za neúspech v spore a nárok na náhradu trov konania prináleží strane, ktorá odvolanie nepodala. Podľa obsahu spisu však žalobcom 1 a 2 v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli (k odvolaniu sa nevyjadрили), o náhradu trov konania neprejavili záujem, preto odvolací súd s použitím základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP a čl. 17 rozhodol tak, že im nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

20. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).